

Выходитъ во Львовъ що Середы и Суботы (кромъ рускихъ сюж.) въ 4-й годинѣ по польску. Латер. лодзк. „Бібліотека наизнам. повѣстей“ выходить по 2 листу, аркушъ коженго 16-го въ посвѣд. для кожного мѣсяца.

Редакція, администрація и експландація підъ Ч. 15 плацъ Галицкій.

Всі листи, посвѣдки и реклами падають пересыпать підъ адресою: редакція въ администрації „Дѣло“ Ч. 15 плацъ Галицкій.

Рукописи не засвергаються толькъ на посередине застеженіе.

Последнє число стоять 10 кр. а. п.

Дѣло

Борба противъ жидовъ на Украинѣ.

Розрвиши противъ жидовъ на Українѣ привели послѣдніми дніми такъ широкій розкірь, що они стались безперечно теперъ ледви чи не найважливішимъ фактомъ, надъ котримъ годится поважно застновитись. Ісь і сумній можуть бути такій обиль, але власне діяного, щоби прйті до позиції и вильчена властивого хв., заслугують они на позиції увагу и розвагу, тиже бльше, що антисемітське движение прибрало на Українѣ вже якоже характеръ всенародний. Задні браку жестіца откладася на позиції поговорити о той спрятъ. Імпі подавено до письма, яку одержали мы зъ Кієва. Относится она до первого дня (неділя) розрвиши въ Кіевѣ. Вчера одержали мы другу до письма о другому дні (о понеділку) тихъ розрвиши, и замістимо си въ скіду чомъ ч-в.

Кіевъ, 27 цвітня (9 мая).

Розніялась чорна хмара надъ нашими городами та въ грянула пісаче градомъ и громами у першій провінції. Старий Кіевъ стоять теперъ якби у облоги. Сирбъ по улицахъ стоять солдаты, розташують по улицахъ козаки, спукають разъ у разъ городовъ*) чую пісочено ѹще й гарматы, Богъ єго ім'я на кого та на що, а єднака чути глухій гомонъ, крикъ та синіть, та якійсь доскотъ. И се все таке дієся и въ день и у позній ніч! Весь той гамбръ, та стукотня, се барабанене на треногу, та крики и войки — все то у той самдій Кіевъ, що недавно ѹще якъ мертвый спочивавъ у снігѣ, мозе ѹще страшнійшомъ, хочь тихомъ. Заверталася голова въ неожиданого грому, що й не вірю, бтъ того почвати вамъ моє оповідань. Та толькъ, праду сказати, нежданый сей громъ черезъ половину, нежданый для тихъ, кто мало приглидався и прислухувався напому житю за

*) польскай.

послѣдній часы, що мало послухувавъ, яко горе беси у напучнѣйшої груди, коїтъ чи синъ чи таки лопнути будо треба, щобъ збігла нездороша сукровиця.

Що толькъ потали перші сніги, збігла верши вода висини, а наша Дніпро-ість море широке реалізъ свои снігові, пойшла чутка, що недобре буде дзвітись съ жидами. Сегорбна песна дуже тижня, деревни велика на хлібъ, та й чи за що єго купити. А вѣбетно, що въ голоду черезъ то й настанъ сего року, що хоть и трохи продило у житини, та все то пойшло за донги голодныхъ літъ. Ну, та про єе треба въ широке розказувати а теперъ николи. Побили жидовъ въ Білостокѣ, а тутъ скоро пойшла чутка, що по іншихъ городахъ тай по селяхъ нашої Українї погано съ жидами. Ще й не розбрали на розумъ, сколько правди єть тихъ бубнахъ за горами, ажъ ось и въ Кіевѣ понеслась вѣтка, що будуть бити жидовъ. Минувшого тиждня стали голосиїшіе говорити о той. Дізналася, бачу, и поліція щось о тихъ погонорахъ; дала у суботу знати жидамъ, щобъ держались бережно, щобъ у неділю не виходили на улицю и візерили свої магазини, бо ось збираються ихъ бити, чи розбивати, чи підійти и рѣзати. Не скажу, сколько правди єть той. вісімъ. Кажуть, що таку остерогу поліція читали єще підсуботу въ божницяхъ. И спрайдъ на Подолѣ, — а єть насъ найбльше жидовъ жів на Подолѣ, весь Подолъ мало що не жидовскій, — толькъ кажу на Подолѣ у неділю спрайдъ заховались жиды у своїхъ домахъ, не отверали магазини, не виходили на улицю та єще й порота своїхъ домівъ позамискали. Въ ранцѣ все було тихо и смирино, тихніше якъ, ажъ чайно. На базарахъ, по площахъ, по улицахъ, коло пристани, якъ вимело жидовъ. Где показався якій жидъ, тає и сchezавъ, мошь у землю провалювався. А на Подолѣ, найбльше торговельной частії Кієва, на пристані Дніпровій, збирається съ весною всілникомъ робочого народа: и горѣ Дніпромъ и вънизу Дніпра и

въ посторонніхъ селъ прибуває богато венкого люду на заробітки. На Дніпру спала вже перша велика вода и йдуть плоти. Сегої року, якъ сказано, пущається бльше нагнала парода на заробітки у Кіевѣ. Побачивши тутъ парбль изъ існіхъ кінцівъ Українї, и въ московськихъ губерній чи мало прибуло, бо и тамъ негараздъ. А тутъ єще вишла неділя, такъ и немало народа настілько и въ околицяхъ селъ, чи то у храмахъ, синагогъ Кіевскимъ поклонитись, чи на базарахъ побути.

Такъ єть ранцѣ все єще буде тихо, где-где стоїть 5 або 10 чоловікъ, а бльшою юрбы и не замітно. Кажуть, що вже коло 10 год. починались перші гарнії съ жидами. Где-тамъ малі хлонята побили дробнихъ жидівіті; тамъ вночі двохъ робітниківъ схопило жидъ та вимазало ему лице краскою. Жидова єшо й, кажуть, отгрізали, жидъ накликанъ гродовою та давай жалуватись, репетувати, давай судъ, давай єму розправу. „Такъ тобѣ и треба“, отказали городовій, „недено сидѣти дома, ну и сиди!“ Тымъ и квітилось и все було тихо. Ажъ ось коло полуночії, Богъ єго візя, ажъ отки та якъ онъ, нагрінула чи въ Кирилівською чи Николаївською (улицѣ), чи ажъ въ Оболоні (за Подоломъ), якъ єть підъ землю вироєла ціла товна малыхъ хлонітъ-уксоківъ, майстрівъ та робітниківъ, хмарою налигла весь базаръ коло Духовної Академії. Крикъ, синіть, сміхъ и дикий розьбъ роздались у воздуху, страшнимъ гомономъ загоготіли по Подолѣ. Всі Кирилівська улиця перепошилась юбою замізаного, заболоченого народа въ обдраныхъ синтахъ; босоногі голтишки, обмазанії, оббриванії — просто образъ самої грубої нужди народа. Всільдъ за крикомъ и віхомъ почувся стукъ, туркотні, бренікотні и ломітні, а у воздуху зникалась блаха хмара — пісаче снігова — изъ густого піра. Се пакинулась товна на жидовській домы и магазини и давай ломати, розбивати, викидати, що кому попадало у руки. Ось тутъ хашаси оббр

ванець, весь запорошений та замазаний, за вініску магазину, врыває, ламає, обів землю торощить, а тутъ за нимъ кидаєся и вся товна, давай двери ломати, блонніцѣ бібівати, стукоть, грюкоть, ломітні, бренікоть, розбитыхъ біони. Вірнадель товна народа у дбмъ до магазину, давай дальнє все рвати, розбивати та розкідати; черезъ хвилю бікими вилітають розбиті зеркала, обрами, рами, столи, стільницї, лавки, сукманы, всілякі матерія, — все що попаде підъ руки, а при той же роздається крикъ, синіть, сміхъ и дикий „ура!“ Попаде товна на базарій лавки и тутъ одинаково гуляють, ломять лавки, розкідають, позадутъ на шинокъ, торощать філішки, бочки, розливають горіхну и самі напоюти, щобъ підохнутись. Скоро пакинулась товна и на жидовську синагогу. Здорові замки лопнули підъ єще здоровійшими руками и кінами, здорові двери подались підъ напоромъ здоровихъ плечівъ, товна обралась до середини и мигомъ вся синагога була зруйнована. Синти старого вагіта, що багато іхъ нагромаджено въ синагогі, рвались на клечи и топталися ногами, поломано лавки; якісь хлончики схопили каламари, виліпили чернило на жидовській синти, побігли на улицю, почерпнули въ бочкахи горіхни и підіймесь єши до усть старої баби: „на пій бабую!“ Бабуся та же пихнула до дна и пойшла разомъ съ тонюю „побивати жидовъ“.

Скоро побінка вѣтка по цвідьмъ Кіевѣ, забили въ тревогу, на всіхъ улицахъ винилось війско, козаки, виташено и артилерію. Я ледви противенуви на Александровську улицю. Було вже 2 год. сь полуночії. Сирбъ вже стояло війско, проходили патроли, розігніджали генерали на коніхъ, въ парадныхъ мунідрахъ, въ крестахъ и зіндахъ. Самъ ген. Дрентельенъ ініціяє съ свою синтою и адъютантами, ігворювати тону народа. Зъ Александровською улицѣ було гдєщо видно, що дієся на Подолѣ. Війско ишли улицами розганяти нардь. На Подолѣ по Кирилівській улицѣ, по Канавѣ скрబъ

Гдєщо про музичку въ загаль, а про спѣвъ пригробный въ особенности.

(П. Бажановский.)

Даліше.

Індивідуальний стиль, належить до темпераменту и обстоятельствъ житя. Вербіцкій не уміє плакати ажъ тужити, тає иль Лавровскій не уміє радуватись. Але Вербіцкій замотався иль італінницю, коли Лавровскій націхувався Славяниномъ. Въ всіхъ своїхъ композиціяхъ єсть Вербіцкій възбуджовий и то часто ненадійно. Зато Лавровскій тихо и спокійно трогає духа и серце. Композиції Лавровскій суть иль силъ до плачу привести, коли пісні Вербіцкого поривають и дуже веселій настрої душу възбуджують.

Стиль що до цѣлі (мѣсци) есть або церковный, або театральний або концертовий.

До стилю церковного належать композиції приладженій до церковного богослужіння: літургії, гимни, ораторії, псалми и др. Характеръ сего стилю опирається на ритмікі. Лише тає музика, лише тає композиції належать церкві, котрі релігійні гадки и мисли выражаютъ, котрі серце и душу вірнихъ до почитання найвищого Сотворителя подносять, котрі побожність иль

настіє вабуджують, все одно, чи то они хоральний чи фігуральний. — Але кто Бога почитає, тає чинить се певно иль покорѣ, иль дитиничний любій и въ надії до Бога; того переймаве напевно изобільче чувство, тає павірно и поважно и съ святостю въражаетъ тонами стањъ свого серця. Тому и всяка окраса церковної музики держиться побожніхъ и святочнихъ рамъ — а житє єи обявляється иль бльшою певдинностю, ванеслій величаності, а не иль амплівдомъ блеску. Такі хорали иль и фігураль варбно мають свою значеніе въ церкві. Мала рбжниці заходилі въ тутъ лише иль той, що хоралъ бльшою бтвонідій для народа, а фігураль для інтелігенції. Но широчинъ оба они зарію вішують на серця людів всіхъ становищъ. Тутъ отбайду лише о толькъ бтвъ рѣчи, о єлько бы и хотіть нашихъ читателівъ и писателівъ близше съ природою хорала и фігурала познакомити, бо дужало менѣ густо иль часописахъ примѣромъ слідує читати: Імпі співали питомці рускої семінарії, або питомці бурсы въ Успенській церкві хорошо хоральний співъ, мѣжъ тимъ коли иль тихъ співаківъ ажъ одного хоралу тоды не будо. Подбіза ошибка есть простона, але не пониніаби заходити. Тому не бтъ рѣчи буде оба та роды церковної співки близше піаніста. Не тутъ мѣ-

стає, наявно, но все точно маювати всілникі ситуації драмату и служити ико підпора до акції, тому иль театральнихъ композиціяхъ всюди владіє живий рухъ, иль при церковній музыци; для хоралу не ма тутъ мѣстца, окрімъ дуже рідко гдесь колись при молитвахъ. Въ театральнихъ композиціяхъ треба придергуватись певнихъ лицъ и ихъ ролі и не можемо ничего ани додавати, ани уїмати, иль лише се точно виражати, що драматична особа на сценѣ виражавася. Точна характеристика єсть одною цвілю драматичною композицію. Коли иль церкві панує загальнє чувство — то иль театръ панує всік, то поважне, то комічне, то сумне, веселе, пізаки, бз часами наївть и удаче и пр., а понеже театральна композиція глядить и за вибічною красотою форми, то треба и за нею ити. А се неуваже поле для драматично-го малювання чувствъ. Жадна музика не єсть тає розказуюча иль драматична. Композиторъ мусить на кождомъ кроцѣ майже на сїно слухати и розказувати. Не тоды, коли ему відася, а тоды, коли конче того треба, має розчинити красоту, смакъ и приложити характеристику. Не легка се задача и не кождому даромъ дана. Всюди ефектъ, сильне трезанье дѣйства, але всюди и належить мѣра —ничого за богато, ани за мало — всюди

Предплатна на „Дѣло“ стоять:

на п'ять роківъ . . . 8 зр.
на п'ять року . . . 4 зр.
на четверть року . . . 2 зр.
за книгу „Бібліотека“: изъ сїнъ залівъ:
на п'ять роківъ 12 зр. на п'ять року 5.
на п'ять року 2 зр. на п'ять року 250.
на п'ять року 3 зр. на п'ять року 125.

Предплату належить переслати
франко (найлучше постомъ перевезти) до: Адміністрації час. „Дѣло“.

Оголошенія приймаються по цвії
6 кр. а. в. бтъ одною строчкою печаткою.

Рекламації неопечатаній вольній
бтъ порта.

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

(Ріда державна.) Якъ можна було предвидѣти, въс три наші посы, записанія до голосу при генеральній дебатѣ надъ бюджетомъ, зъ причинъ недостачъ часу не могли забрати голосу. Дискусія була скоро замкнена и выбрано генеральнихъ боссдниківъ. Переходъ до спеціальної дебаты приніято незначною большостю голосъ. Зарахъ приступлено до спеціальної дебаты и ухвалено виданнія: Роздѣлъ I до III: на двібръ ціесарскі 4,650,000 зп.; на канцелярію ціесару 70,600 зп. и на раху державну 1,466,960 зп. Роздѣль

ибо цивілізацією і придержуватись ли-
ку для всіх австрійських університе-
тів, обов'язуючого. Що цілого школици-
тище народні школи суть безперечно
найбільшою важливістю, разом з цим, що
вильгащують безпосередно на народі, а
інші діяльності, що є єсть головне поле,
на якому беззаконно розвиваються най-
швидше польонізаційні планы і дієтес
найбільш нездужні. Але хіміко того і
тут ще нема чого понадати на бешті-
радну розшуку. Вся школи, передбігні
лише тенденцію польонізації, головно
також школи, що замість відносити
народну проспівту, покардають її в
підтримку темноту. Але скількох ни-

Бесѣда посла сов. Ковальского

противъ признания важности выбору
пос. кн. Пузины,

выголовка из пакета посыпал для 4 пакета 1881.
(Липецк.)

卷之三

колько-нибудь изнань, але из духовній и економічній добробуту загалу. А щоби се віднати, до сего має нашъ народъ досить адмірового розуму. Треба толькожиро використати надії проспів'ю парода, не кормити его байками в соломинки піснями, а розяснити ему всѣ його практичній потребы, його дѣйстїє життя, його интересы и указати дорогу самооборони и самопомочи.

Тутъ вновь встаетъ до поставленного
пыта, чи можливъ народна просвѣтъ
сердъ теперійшыхъ обстоятельствъ? И
якъ ни категорично уѣйре настъ Впр. о.
Н., чо народна просвѣтъ сердъ нынѣ-
шыхъ обстоятельствъ неможлива, мы
смѣтъ таки скажемо, чо она и можлива
и необходима, необходимо потребна до тогъ,
чо только ино можемо единигнитися
изъ нашего сущнаго положенія. Владисъ таки
теплота, таки горячка энергія, съ якою
изнываютъ Впр. о. Н. настъ всѣхъ до спѣль-
ныхъ працъ, она лучше всего показау, чо
Впр. о. Н. самъ твердо переспѣдченій о
можливости и потребѣ народной просвѣтъ
изласи сердъ „нынѣшнихъ“ обстоя-
тельствъ*. Толькожъ мы розумѣмъ на-
родну просвѣтъ не лише изъ шеѣвъ але
и изъ сарѣ, не только сердъ самого душ-
ду, але и сердъ руской интелигенціи.
Слова великии хочъ терпкимъ працды, ику
вынуждатъ о. Н. изъ нашѣй интелигенціи,
ти слова влаже показываютъ потребу основ-
наго просвѣтъ нашої интелигенціи —
просвѣтъ и загальную-культурную и спе-
цифично-народную. Если наша интели-
генція грѣшила, спить, дармую и изрода
изрыгасла, если наша людъ бродить и
терпкага, не вѣзне самаго себѣ, своихъ
интересоў, своихъ другоў а недругоў
и не знає якъ за свое одностайно стати и
своими привычками користатися, — то нинѣ
изъ тѣмъ вѣжъ: бракъ просвѣтъ. Годы
и наразъ единигнити и поневаду разини-
ти, годы однитъ поворотомъ руки все
изнѣти изъ лучше, але хибакъ изъ того
слѣдуетъ, чо просвѣтъ неможливъ? Немо-
жливъ она лише тогда, если мы дальше
будемъ индѣти изъ бездѣльности, плачами
и протестами усовоювати себѣ, чо мы
патріотствуемъ, а тамъ часомъ може и
самъ, хочъ несвѣдомо, будемъ понирати
тую бездѣльность и щуратъ бѣльше за-
нѣданіе.

Не хочемо, щоби настъ звонъ зде понятъ, що хочемо робити икъ особистї рекриминації, тозъ еще разъ подносимо, що говоримо тутъ о бездѣльности и несмыслихъ дѣйствіи бездѣльныхъ и злопроверенныхъ, а не о тыхъ, котрій хотіюше съ скорбнымъ сердцемъ, але и съ неподоримою енергію и щиростю тру-

що ихъ текстъ не будътъ въ Дашида напи-
тый, тому и не называютъ бывъ ихъ псаль-
мами. Ба наизѣтъ непсалмовой пѣснѣ
суть своеобразій що до укладу музикаль-
ного, такъ пріимѣромъ его „Благообра-
зный Господа“ рѣжнится бѣтъ псальмовъ
цѣлкомъ отмѣною колоратурою и есть
властивымъ сгѣбомъ при гробѣ И. Хри-
ста. Азтакини мають свои „lamentationes“
(кто плачъ Бремін), уложий ит-
зъ тѣхъ и потомъ въсюду. Тамъ
пониманію до салъ I для отданія голосу по-
кликали; при тѣснѣвшій выборѣ стола
и выборщікъ въ салъ III. Салъ IV и V, че-
резъ котрѣ бувъ пхѣдъ до салъ I, II и
III, служилъ до агитаций и преслѣдований
и живоденій агентами та выборщиковъ.
Салъ VI була обернена на „комнату
гостиину“ — подумайте себѣ, III., — и
старостѣ! (Слухайтъ на лыжица) —
— тутъ порозумѣвались члены комиссіи, ура-
дники и кандидатъ Пузина съ агентами!
(Слухайтъ на лыжица.)

дъ, три и четыри голосы. Такими ля-
ментаціями суть ієвейн Палестини и А-
ллегрого, котрій изъ естрадный тыждень и.
Римѣ, съ церкви съ Петра и Павла спѣ-
ваются.

(Литер. биб.)

CHOBATI
(五)

рода. Въ ночи изъ третій день, с. 6. изъ 25-го цвѣтка, прибыли форсомынъ маршалы изъ Новомиргороду три шкадроны улановъ, а изъ полудня еще баталіонъ пехоты. Третьго дня рано наскѣль въ Херсонъ генералъ-губернаторъ а зъ Одессы, ни разъзъ тамошнаго генерала губернатора, прокуратора. На скамья стоя разрухъ въ Елисаветградѣ оставилъ „Голосъ“ такъ: На жидовскихъ улицахъ нѣгде зъ жидовскихъ бебохъ покрыто не было искъ синъ. Тротуары были замощены камнями и трѣсками зъ подозримыхъ жидовскихъ меблій. Нарбѣль многое домы въ риву до крытыхъ, поваленныхъ стѣнъ, одно румянцако; зъ другихъ домовъ лежали лишь дахъ та голы стѣны; окна, двери, все посудину въ серединѣ понищили. Зрѣло вано до 200 жидовскихъ крамовъ и сало, пиво, пиворинъ и фабрику огуту. Въ школахъ порозбивано ботки. Зъ начатку народъ не рабувашъ, а пинь до вѣдъ. Одного же убито на смерть, многихъ ранено. Жильці утѣкали громадами до Одессы, и ту народъ пластилъ выдано имъ паспорты. Сталъ зъ окрестностій, котрый помагали мѣщанамъ елисаветградскимъ товчі и рабувать жидовъ, прогнаній войскомъ зъ мѣста, розглажися по селахъ и зачали разбивать жидовскія корши. Начальникъ 7-дивизіи и валеріи, ген. майоръ Косичъ, разбрзгавъ цвѣтка кавалерію по селахъ и проѣхавъ 30-ти верстъ доокола Елисаветграду. Въ село Знаменку, где разрушъ бывъ безпечнѣйший, удалиася, на жаданіе губернатора, шкадрона драгоновъ зъ Новогородскаго желѣзницу, посыпшими потѣхой. По селахъ вѣдъ корши и шинки поизѣкаю. Дни 29 цвѣтка вечеромъ стали бить жидовъ зъ мѣсточку Голта, рѣчкою отъ левомъ отъ Ольвіополя. На третью въечань бити пожарный дзвонъ. Непорази розпочались зъ бойни дѣтій; до тон бѣда вмѣшилася старша. Въ ночи селяне почали валити жидовскія дома. На разказъ бургомистра зъ Ольвіополя жителѣ тамошнаго кирпичнились съ полицеїскимъ приставомъ Голтомъ и усмирили бунтовниковъ. Ноѣмы телеграмы зъ Кієва доносить, что тамошній генералъ-губернаторъ Дрентельенъ выслалъ 2 баталіона войска до Корсуня, Смії и другихъ мѣстечностій, где подобно же въ Елисаветградѣ нарбѣль нападали на жидовъ. Рѣвновъ предпринятое средство остерожности въ мѣстѣ Уманю и окрестности въ Литинѣ и др.

Лорисъ-Меликовъ поновилъ свою просьбу о димисію, але доси царь си не принялъ. Натомѣстъ добгатъ Лорисъ-Меликовъ 6-тыжднену отпустку за границю на чистокупеческыя. Изъ случаю его димисію за настника иго уважаютъ загальнаго гр. Ильи тьева. Прокураторъ петербургской судебной палаты, Шлезе, именованный директоромъ департаменту государственной полиціи. Праве добившися карїеры яко прокураторъ черезъ нигилистичній процессы. Есть се жажди хедво трицать кольколѣтнаго чоловѣка, утвержденный въ выхованій въ Варшавѣ, — ирецъ карїеровицъ. „Московскій Телеграфъ“ доноситъ, что министромъ заграницами дѣлъ на мѣстце старика кн. Горчакова бывшій назначеній кн. Лобановъ-Ростовскій тендерѣшній посолъ изъ Лондона. Его ище не замѣтили въ Гирсьѣ, который тендерѣшній въ неприсутствіи Горчакова иже отстрочивъ заграницніихъ дѣлъ. Кн. Земскій обидѣлъ вже начальство узникъ по деламъ печати. Уступившему изысканію Н. С. Абазы всѣ газеты (изъѣзжая славянскія „Русь“) посыпаютъ новину о знатительности за его розумие и умѣніе урадованье. Гр. Валуевъ, президентъ инату, обходивъ недавно 50-лѣтній юбилей своей государственной дѣятельности. Подпикуватъ ему раскрыптомъ въ именіи его батька и сыновицъ за пятьдесятлѣтнюю службу.

Однъ эъ редакторовъ „Русскаго Пріера“ изъ Москви зѣстанъ арестованъ изъ быти ставленыи передъ судъ воинскъ за дѣла политич. — Въ мѣстѣ Орловскіи неизысканныи доси люде покризывали на мостѣ и лѣхтарникахъ бѣзы разумій исполнительного комитету эъ 2 (14) марта, т. е. эъ другого дня по убиству царя. — Мужчина, который подымалъ тентату на царя кинувъ другу, смертную бомбу и который отъ спаси же бохбы не въ годинахъ умеръ не хотѣши выплыти съ именемъ, зовеси, якъ сконстаговано, Григорій вецкій, сынъ православнаго священника Луги. — Вѣсть будьтобы батько страченъ Кибальчичъ, священикъ при церкви Троицкой изъ Москви, поклонися, показалъ выдуманью. Газеты московской констатуютъ, что при той церкви не было жадного именни священника. Киевска же „Заря“ пишетъ, что батько „техника“ инглизиста Кибальчича, бувъ приходникомъ изъ липовецкаго уѣзда, киевской губерніи и въ передъ тремя роками умеръ.

Ноющая вѣсты изъ Россіи говорятъ, что въ послѣдніхъ часахъ пгансы, помимо членовъ армии и гражданъ, подаютъ бѣлье пленныхъ генераламъ.

еще руинували жидовскій дома. Тониа не рабудзала, не убивала никого, только що перебралась у збій синти. Понахи у магазині, плати, тутъ и каждый наділанть на себе, що ему було пригодже. Гдакто наділанть на себе по два и три костюми. Эта оббраниць и голтавається перекинутись тониа изразъ и чипурио пристроихъ, та еще по европейскому фасону! Гдакто забираєтъ еще съ собою іслякіи причандалы: золоті ланцужки, годинники, шоколай хустки. Другий же захвати все драли на куски, на «учучи», та еще приговорювали: «дері, ламай! чортова пломі». Понахи тониа и на табачну лаку*) и тутъ оббрались въ приваси эти «чортового вѣла». Скоро познавались цигары въ устахъ веїсь въздышались, воючиши дымомъ. Солдаты почали рогати тониа разбѣденого народа, въ жестоки на мѣстѣ. Тониа уступали передъ солдатами, тѣлкоюки що вонапо имъ подорожні, все по своему грабили и рукумъ а вже другимъ бокомъ изринула тониа грабуне, ломитъ двери, разбиває дики. Солдаты щоразъ бѣльше почали напирати та побивати. Тѣлько же и безъоружній народъ, хоч уступать передъ оружною силово, иногда заходить лиха и солдатамъ. Одному официрови, що дуже иступався на жидами, провалили камінемъ голову и выбили зубы. Кажуть, що въ кѣлькохъ солдатохъ, ранено. Тониа уступила въ Подолу. Ледно що почало утикати на Подолъ, аль, ось въ Старобы. Кіевъ (старокіївка частъ мѣста вище Подолу) накинулась нова тониа народа на дѣмъ жида З. Бродского. Родина жидови Бродскихъ дуже богата, має богато домбігніи въ Кіевѣ, одинъ на самбѣтъ Крешчатику, въ свой броваръ и пивокурню. Дѣмъ З. Бродского въ старокіївскомъ участку скоро зруйновано; ще біла штукатурено, двери рогати та посуду, веркала въ зломъ тыхъ рамахъ, дорогий коври — все потворщено, поломано, порожнидано. Срѣбна посуда, ербій канделябри, ложки, золоченій постакни, миццини, все валилось въ порошъ, поломане, съ вѣтромъ рознесене. Наєнѣ солдаты и сильний конной конвой, висікли изъ саму пору, щобъ течь другій дѣмъ его брата И. М. Бродского спасти передъ людостю народа.

и безъ чести прошли топыри народу. Сего же таки печора обійтися ген.-губернаторъ Аренталенъ свой воиній приказъ: города поганістю винакутитильныхъ, беспорядковъ пропавденныхъ таандю." Приказъ пам'ятає "благомълціхъ" по-порожніти "їхъ ліса изъ простаго народа, съ котрими по роду занять (І) своихъ они находятся изъ какихъ либо сібішніхъ". Заказано, збиратись народни у куни, стояти по улицахъ, хочбы съ було "любомыслстві ради", и обгіено, що всі наяті "на містѣ преступленія участники будуть переданы винному суду". Та іконовець еще й сказаво, що буде "употреблено оружіє". Середъ барабанить величъ розгнати, где ни появилось скільки людей разомъ. А всіхъ таки напади не уставали. Хочъ зношъ часочокъ притихъ, то подолі, такъ якъ то появились топыри на Болшої Васильківській, на Шулявській улицѣ, на Бесарабській площеаді, на Троицецькій бazaar. Зъ Болшої Васильківської прямо кинулась они на складъ грушки Бродського. Розбито двери, попырало бкна и съ крикомъ торопено бѣгли паповиней горбаково. Горбика розігласа, рѣкою по цілоджъ двору, гдѣ було й отдыхати бѣгъ горбичаного сонуху. Якъ ни писело гудила топыра, та никто ни пальцемъ не ткнувся самого добра, ни фланічки не брали съ собою. Все толькож рожкоано, ломано и розбитано. Еще добре тутъ не погуляли, ажъ одинъ изъ топырівъ побачивши юдалекъ солдатікъ, крикнувши: "братьцы, нашего шагли!" Всі топыри страймоловка кинулась на площеадь и почада дальше нести свою руину. Колъкъ матавиній разбито, почали добуватись до ного. Выходить хованікъ, христіанинъ, и каже: "нетуда попали, братинки"; "братинки" таєтъ и поглянули, що євой, та такъ и заразъ потягли дальше шукати юдівськихъ магазиній. Скілько понищено магазиній та домівок юдівськихъ, не знаю ізнати сказать, та й леди чи що еще виза теперъ сказать. Тdлько скрбка видно руини юдівського добра.

Только ж хитра жидова, якъ и на-
блазь досыта дрожакой, та сколько ни
надивила кубами, а и тутъ попала на
выгады и собѣ ставляти сиѣчи у окнахъ
та выслушати образы. На лихо имъ раздѣ-
леній „братчина“ скоро пронохали хи-
тресть, та дашай жидовъ мимо сиѣчость
у окнахъ вытигати та заставляти, кре-
ститися та хрестосушатися съ „братчика-
ми“. Кто только не видалъ перекреститься
та похристосуватися, у того више ѿйшло
исе у прахъ. Такъ ишло покотомъ. Нали-
гла темна ночь, а у городѣ вонъ цо-
разъ больше та страшнѣйше здѣмались:
крикъ, систъ, гуркѣть та стукѣть, не-
начоѣ, сираандѣ Татаре плюидрували на-
ше мѣсто. Скрѣзь чути то крики та систы
бушующаго народа, то крики салда-
тѣть, коменду старшихъ, тупить козацкихъ
коней, барабаны... По улицамъ ридами
устыниено войско, замкнено проѣзды... Но-
вояхла чутка, що изъ оболюю (нейдальша
часть Подолу) горить. Нова страшна
картина!

Сегодня рано изъяне пробудившися Кіевъ
жажды песье изъ воиницъ стати. На ко-
аждой улицѣ возстаналей насы салютами.

Бесѣда посла сов. Ковальского
выголошена днія 3 маї 1891 на 146 засѣданніи
ради бердичевської при буджетових розправах
над титуломъ 10: видатки на народочислен-
нѣ (конкремпцію) 212,500 гр. в. в.

Бесѣда посла сов. Ковалевскаго

відображені для 3 жовтня 1881 на 146 засіданні
ради бережанської при буджетових розпорядках
на рік тащчі 10: видатки на народочисло-
віс (бонквіртуцію) 212 500 зл. а. в.

Я устремляю за голову за сор похи

одру (последнюю из языка). Не линчевъ
при тѣхъ піакъхъ средить, добре обѣ-
маныхъ и перенесденыхъ, чтобы язы-
ки при выполнению 9 рубрики табельной конвер-
тъ до домашнаго языка троха за бѣгунъ
обкроювати Русинамъ. Многа въ тѣхъ
выдуманыхъ штучкахъ буди содай добра
совсемъ незанимъ и мимо подѣлъ наскучивъ
пытали: що пластину тѣмъ замѣрять?
Чи хотуть наразъ пытити Русиновъ въ
ихъ родномъ краю?

степени, про наборъ не виждано на пак-
справедливый протестъ, а просто на-
слугуемое ширакутами, чтобы протестъ
ючаго прислушати до мочили. Такъ же
гдекотрыхъ сторонахъ були коммюни-
такъ дотерий, что записывали всѣхъ из-
миности на польске запытыванье комиссаръ
бѣгомъ по польски, отъѣ ты Полакъ
се була коротка бѣгомъ комиссара. (Сл-
хайте! Веселѣсть на лѣнціи.) И не
магавъ никакъ протестъ.

Найжечъ теперь каждый безсторон-
ний осудити, чи такій фабриканъ мож-
етъ загадъ мають яку партѣсть, чи
они приданій для статистики, чи може-
тъ загадъ покликатися и спиратися въ
такій даты при переведеніи якакъ-нибудь
политичныхъ або иншихъ правъ обще-
тельскихъ. Каждый поизжно мыслить
можетъ предѣль прійти до перенесенія
що вымушнене освѣдченіе не есть съѣ-
димъ освѣдченіемъ и яко таке вѣдѣ
може уважатись. Отже до того съѣ-
вие вѣ горы вытворювати неправду? Съѣ
не має никаки вартости и спрадѣюща
гроща на такій операциѣ. Чи скорѣе
познайшъ выннится пуста обмана. Бы
народоточеніе не переведене объектомъ
то оно просто совсѣмъ хиблеве. Пра-
тивъ таихъ надъужитій въ
брѣкѣвъ мусятъ Русины борѣти-
тися — и они се есть певностю зра-
блять. М. И. одержавъ власне пѣдомство,
что всѣ тѣ фальшованія и фальшивій даже
статистичный именно що до Галичини ю-
ютъ бути забраній и разомъ представлена
и має выйтатися книжка*), которая показа-
що больша половина того, чо о Галичинѣ
теперь представляется ико статистичныи
результатъ, есть совсѣмъ ложне. Си книж-
ка буде разбелана до всѣхъ статистичныхъ
бюро Европы, щобы Европа допѣ-
лалась, и къ тенденційно поступа-
ють у насъ съ Русинами, и гдѣ
усилио стараются, свѣтъ оба-
мутити.

Такимъ поступошаньемъ не загадъ
Русинъ изъ сего сілта, они останутъ
тымъ, чимъ суть, и перебудуть таинъ
и тіи неизгодыны, бездольній годинъ. Го-
лосы на хвили: Такъ, такъ! Пойдіть
М. П. до Галичини, а ви побачите, якъ
ложні тій даты статистичній. Чи ско-
чи підніжній, все таки окажеся, що Галичини
все ще жить цілі життя
Русинівъ, котрі ще не перенесли з
інності (веселості), хотіть же іхъ за-
арекрутити межі Полікінъ. А та
при народочисленню бтніго свободу ж-
ности, самий о собі рѣшили, хотіть
такомъ сумидомъ поступованю не жити
було уживати найти своїхъ природ-
нихъ, а не то політичніхъ правъ, з
предсѣ ціла справа мусить остати
сама себе піметити. И до чогось жи-
ности тая неспевності, тає необешечено-
не лише що тобъ вагайді, але і за-
домъ пиніомъ поли? Хиба ось до твоїхъ
Mundus vult decipi, ergo decipiatur! А
приде ще часъ, где буде же
потреба і Русинибъ. (Голосы: дуже добре)
Я для того користую ть сені случайнію
щоби упросити Г. Е. управителя зем-
стерства внутренніхъ справа, що
зволивъ икъ найскорше отвез-
сти на мою интересацію і залог-
годинъ такожъ численній джазъ
(Овчески зъ лягни.)

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ

Австрійско-Угорська Монархія

Въ первыхъ двохъ дниахъ сего года не отбылося засѣданія рады державыъ причини ийчаны архиепископа престоломъ сѣдѣніемъ, а вѣденскій газеты перепечатывали самыми обширными справоудалами изъ торжественнаго обходу. Заграждній же ціальный дневники соумѣщували даже ординарную въ симпатичной статіи про спуркство арх. Рудольфа съ ип. Степанію. Особенность эта стала въ *Norddeutsche Allg.* въ котора подносятъ сердечные и дружные поздравленія арх. Рудольфа съ арх. Вильгельмомъ сыномъ ийменія престолонаслѣдника, и въ бывшемъ за всѣблѣ до Вѣдна, въ Сербии призванъ женою обома молодыми архиепископами.

сеть первому трекаму и твоима тяжкими Аустрию и Италию, земли, которых в течении трех лет держатся между обеих великих держав Европы.

Первый беспилотный, германский и к. Стеваны открыты в Италии национальной конституции. Министры-президенты беспилотные между собой письма Монархии великий крест ордера им. Стефана.

(Рада парламента.) Всё определило забытое первое пасынка пособие по королевской линии из числа торжественных. На встрече заседания президента дра Смолька заложил пасынок королю арх. Рудольфа и его подруги, а также короля беспилотного и королевского наложенного призыва ради благоустройства. Для Смолька парламентский, что его слова не пасынок высказали свою радость за того, что для австро-венгерской империи честотами монархии и общественности, заключили с собою тесную связь, которая избавила Австро-венгерскую империю от беспилотных споров и недородов. Пасынок подобно принцах изловлены своего президента живых о пасынках и трагическим смыслом.

На тёплом заседании в прятку для забытых бюджетов принятого решения о засновании чешских и других передовых в Кремеражу (Кремераж) в Градишаке (Gradischek).

ЗАГРАНИЦА.

Россия. Корреспондент "Daily News" доложил из Петербурга, будто бы для 2 мая отбылся из Гатчинской редакции министр подпись правдомца самого царя и принял участие в сел. в. Владимира. Рада заставила звать тайм, чтобы в администрации державы выразить акусу единодушности. Известно, что каждый российский министр зывает сироту безпосредственно царю, ради же министров, подобно тому как в иных европейских державах, доси не будто. Отт тече, что мало решить проблема народы, министры будут творить ради министров с президентом, на способе европейской, и министры не будут представлять интересы своих людей на свою руку, а лишь возможны проекты буде из разряда министров, дебата и проекта, могут быть единодушно утвержденными. Колебливы мнения поданных, то царь буде решать, и тай министры, на которых мнение царя не звучит, будут жестко уступать. Министры сажают сбоя избирательства президента и на сей разъ избрано, по словам Daily News, Лорис Меликова. Шо же тойя донесению английского корреспондента есть лишь часть правды, в тое как же избраны генералы реформы, которые бывуты мало прийти под обряду ради министерских и комиссий редакционных, засложен въ демократии царем державы. Поки однакоже що ценно въ язиках небудь реформы может достичь, не можемъ моники понимать избранного манифестию царя, что для 11 мая, въ который нема въ згадки азиму о реформах. Наткнется изыскане царь "всехъ своихъ верныхъ поданныхъ", чтобы служить шире и шире державѣ въ цѣли предупреждения отчуждения, бунтовщика духа, который Россию покрылъ ганьбою. Сей манифестъ въ загадѣ начинъ не рожнится отъ первого его манифести, выданного заразъ по вступлению на престолъ и властиво не имеетъ никакого значения. Составляемы российска высадка реформъ, или какъ душу, — и та же машина о реформахъ могбы съ разрушениемъ. Належитъ надѣяться, что въ такой манифести отъ часовъ неявляется, — иле треба жалувать, что царь Александеръ III такъ долго звонилъ. Манифестъ въ 11 мая буде выданный изъ Петербурга, где царь и царевы приѣхали на весеннюю войскую параду.

"Порядокъ" доноситъ изъ Бердостинского жерела, что для 10 мая арестовано изъ Петербурга даже важного политического переступника,аждый малъ брати голову участъ въ подложении мины на Малый Садовъ улице. Разъ съ нимъ упомянуто его месту.

Болгарія. Последними днями слухнулся въ Болгаріи важный фактъ. Кн. Александеръ выдалъ провозглашение, въ которомъ обещаетъ поданнымъ свое намѣреніе употребить въ престолъ и зложить корону. За принятие своего намѣренія поданы князь изгнаніе въ хаскѣ, напечатаній въ краю, "Нынѣ Болгарія заслуживаетъ на мене, въ заслуги заслужилъ у меня" — также князь же проискаженіи. Дальше заявляетъ, что окончъ зборъ парламентъ и представитъ ему условия. Отъ принятия таймъ зависѣти буде, чи не задержитъ, чи зложитъ корону. Въ болгаріи даютъ по виданию той провозглашенніи князь проискаженіи референтаторъ тѣль дипломатичнаго, заявляетъ же, что есть зажимъ рабочихъ на стѣнѣ хата болгарскому институту цѣи и правильнѣе залоги въ свою руки. Зборъ парламентъ буде ради только надѣя буджетомъ, а въ цѣи споры буде

рѣшена рада зложена въ 4 членъ. Генералъ Киркотъ одержалъ отъ князя необъяснимъ похищени. Пасынок национальныхъ вѣдомостей избралъ болгарскій парламентъ сильно измѣнилъ конституцію. Князевъ не оставилъ иного выхода, искъ забыть. Газеты разошлись въ данийшемъ дополненіи о предстоящемъ пепорозумѣніи въ Софіи и привнесли ихъ интригамъ австро-венгерскому и немецкому консуламъ. Рѣшенье въ связи съ тендеромъ фактомъ буде подороже подавленія въ Баденбурга до Италии и Берлина, где дѣлъ беспорочно засѣяли ради, че дѣлъ въ народѣ, искъ какутъ, недоговоры до широкой конституціи, дополненію Россію, и искъ розширить изъ съезжаніи, чтобы удержать ради и парировать въ прав. Отношель на тое отрѣтие: заявленія пасынка высказавъ свою радость за то, что дѣлъ австро-венгерской империи честотами монархии и общественности, заключили съ собою тесную связь, которая избавила Австро-венгерскую империю отъ беспилотныхъ споровъ и недородовъ. Пасынок подобно принцахъ изловлены своего президента живыхъ о пасынкахъ и трагическимъ смысломъ.

НОВИНКИ.

Весьлье Цѣсаревича Рудольфа. Для 9 х. с. м. отбылся торжественный пѣздъ королевы Стеваны до цѣсаровъ пасынка посерединѣ украшенныхъ улицъ, на которыхъ залаганъ члененный пароль; кор. Стеванъ вѣдь разомъ со своимъ матерью изъ гардемъ, парадомъ пѣздѣ бывшемъ. Передъ и за пѣздомъ вѣдѣло изъ края войско въ парадѣ, искъ также рѣжимъ знаменитости изъ богатыхъ синицажахъ. Подавленъ тогъ гѣздѣ гомонъ двоюры войскъ хромой, гремѣли салюты гарматнѣ и раздавались голосами окликнѣ збораного народа. На мостѣ Бискуповъ передъ хорошимъ пасынкомъ привѣтствъ кор. Стеванъ вѣдѣнскѣй бурмистръ короткою промовою, по чѣмъ пѣздѣ рушить дѣлъ. Въ замку вѣдѣло кор. Стеванъ С. В. Цѣсарь, Архикапелъ Рудольфъ и король бѣлѣгіскій. Вечеромъ заложенъ вѣдѣніе наимѣнію илюминационо же до избраныхъ передѣмѣтъ; гдѣже транспаренты были спрашѣ претруднѣ. Улицѣ изловленыи изненочислено масою народа. Въ сердечности и на Kingstrasse застоловлено рѣхъ пасынка, здѣшъ патовъ народъ. Для 10 х. с. м. очищанъ же отъ ранъ члененный пароль около костела Августиниѣ. О год. 11 передъ полуднемъ заѣхала передъ костела Найдост. Пара отъ цѣлою родиною. Костель бувъ наполненъ же отъ годинъ доброю публикою вышедшихъ сферъ аристократичнѣхъ и дипломатіи. При входѣ достойнѣхъ гостій озлажилъ танцары и хуника дѣброка. Всѣ члены дѣбрскѣй землиѣ мѣстѣ въ превітеріи. Цѣсарь и Цѣсаревъ удалился пѣздѣ бальдахинъ престольнѣ. Цѣсаревичъ уѣхъ по прѣѣзду. Отъ дѣлъ вѣдѣло до хорѣй вѣнчалася трибуна, на которой засѣли генералы, депутаты и репрезентанты прасы. По лѣвой оторовѣ превітеріи стояли дѣбрѣ и дѣбрской дамы изъ богатыхъ одѣжахъ; по правой оторовѣ станули шамбеланы, гайди синицажи и кавальеры магистральскѣй. Кардиналъ Шварценбергъ и Гайальдъ и около 40 архіепископовъ и епископовъ стояло по обоихъ сторонахъ бѣтара, где стоять также первій начальникъ церемоніи. Кардиналъ Шварценбергъ изѣрѣ четвертоднину промовою до Найдост. Пары, которая отѣзкѣ при клиничкахъ, обѣихъ здѣшъ брокатомъ, отмовила короткую молитву. Потомъ отбывалъ актъ вѣнчанія и вѣнчанія вѣдѣльныхъ обрученъ посерединѣ звуку звону и отѣзкѣ нарабиновыхъ, по чѣмъ музика отѣзкѣ "Te deum" Гайдена, и дѣброка канелії маршъ старой мѣсѣції. Цѣла родина цѣсарска и королевска зложили Найдост. новозѣланѣйшій Царь свои желанія, а Цѣсарь бувъ видимо дуже удрученый. Отѣзкѣ удалился вѣдѣ до цѣсарскаго бургу. Но полуночи представляемы Архикапелъ Рудольфъ амбасадоры, тѣло дипломатичнѣ, генералізія, штабови офицеры, пѣдашѣ, шамбеланы и тайни синицажи. Вечеромъ о год. 7½, прибувъ Цѣсаревичъ съ своею женой до Линсбурга, который бувъ даже величайшою изненочислено. Въ той самъ день поправиша князь Вильгельмъ прускій и его жена съ Найдост. новозѣланѣйшію Царю, а на другой день выѣхали до Берлина. Въ всѣхъ краѣвъ австро-угорскомъ монархіи надходили телеграммы отъ избранниковъ и президентовъ, которая пересыпалася циркосердечнѣ же лампа для Найдост. Пары, зложены на ихъ руки черезъ рѣжимъ власти, залады и корпораціи. Таймъ закончилось величайшою торжествомъ избранія австро-венгерскаго Цѣсаревича.

С. В. Цѣсарь оснущалъ эти причины изѣланіи Архикапелъ Рудольфа въ вѣдѣльномъ предметѣ парады буки вѣнчанія до видѣлу. Выѣзжъ одобрено одноголосно избраніемъ минувшаго року, и такъ есть и на себѣ рѣкѣ предсѣдателемъ п. Григорій Кульчицкій, ластъ предс. о. Николай Ленкій, касперами бургови и церковной касы п. Михаилъ Балоусъ и Стеванъ Рудницкій. Секретаремъ п. Изидоръ Трембіцкій, господаремъ церкви п. Петро Леницкій, а настоѧтельнами бургови п. Ромуальдъ Перенскій и Теодоръ Грушевскій. На тайхъ зборахъ рѣшено, чтобы Брацлавъ однѣнъ часы въ часовни гостиницѣ "Прозвѣты" и "имени Качковскаго" вѣнчанію и таймъ способомъ кишечочки тайхъ просветнѣхъ товарищъ своимъ членамъ неочередно до читанія доставляло. На тайхъ зборахъ рѣ

устроскіе перки, а громадъ Рѣблачъ въ пол. турецкимъ 50 зр. запомоги на отѣзкѣ данийшемъ.

Въ церкви св. Георгія отбылся для 10 х. с. м. торжественное богослуженіе въ честь вѣнчанія Архикапелъ Рудольфа съ королевою Стеваною. Службу отпразднѣлъ архіепископъ Малиновскій при асистѣ всѣхъ приглашаній. Межъ избранными находились изѣль передний мужъ, искъ также пинозына изѣль. Хоръ пѣтвѣцѣлъ сѣдѣвалъ въ загадѣ дуже хорошо; богослуженіе закончилось.

Въ церкви св. Кудинова пишутъ памъ: Для 10 х. с. м. на полудни о 4-той обѣдѣ изѣль гимназіи коломыїсковъ за инициативою своего генеральшаго директора п. Александра Борківскаго лѣчи вѣнчанія Архикапелъ Рудольфа обѣднѣніе гимназіи переднимъ словомъ, выказуючи вѣдѣль таинствъ обѣднѣнія — почѣмъ отѣзкѣ изѣль архіепископъ Малиновскій. Торжество се шѣльне разночноѣ управитель гимназіи переднимъ словомъ, выказуючи вѣдѣль таинствъ обѣднѣнія — почѣмъ архіепископъ Малиновскій. Торжество се шѣльне разночноѣ управитель гимназіи переднимъ словомъ, выказуючи вѣдѣль таинствъ обѣднѣнія — почѣмъ архіепископъ Малиновскій.

Похвальній декретъ уѣдѣлять яктои ординаріи прихожанамъ въ Камениѣ, именно п. I. Ольшину, М. Тимчуку и I. Гольтибянку за короткую участіе въ основанію брачта творности, которое числится въ 124 членъ.

Розрухи въ Кишиневѣ начались таймъ: Для 20 (2 та) и. м. около полуночи зажгла на позомъ базаръ сварна искъ христіанамъ въ жидами. Извѣшіе полиційскаго урядника ударить одного жида за то, что той уразилъ его якимъ словомъ. Урядникъ иззажъ жида арештывать, але жида оправдать городскими, тѣ послѣдній хотѣлъ спонсити насилию и призвать урядника, однако сбѣгахъ зѣгла цѣла тозъ жида, котръ отмѣтили въ оборонѣ свого единомѣстника. На тое надѣбѣла цѣла громада христіанъ, котръ въ початку почали переговоряться съ жидами, а коли въ рукахъ жида показалася палка, прѣшо заразъ до битки. На крикъ въ гамбръ иззажали жида всѣ склонъ, и изѣль почали христіанъ искать за жида за то, что было жидобіскимъ. На той зловѣштѣй алармѣ выступилъ войско, полиція и пожарная команда, которые удалились въ концы утихомирить тѣ разрухи. Въ поля битки отнесено раненыхъ до шпиталя, а головныхъ моторбъ разруху уязвено.

Розрухи антижидѣвскій запанивали въ цѣль майже Українѣ, а именно въ Умані, Шполѣ, Литинѣ, Немировѣ, Кіевѣ, Коропѣ и Смѣлѣ. До двохъ послѣдніхъ мѣстѣвостій послѣдній тѣлѣнъ послѣдній тѣлѣнъ въ фонду для убитыхъ учениковъ. Всѣ разбѣгались съ приятнымъ чувствомъ и совершенными вдоволеніемъ, а гимназія молодѣжь якъ и учнегъ можетъ сеи дни до избраныхъ дѣнь гимназіи коломыїсковъ запанили.

Gazeta Krakowska, которая почала пе-

дливно выходить, запомнила пиджакъ зѣгнѣніи фразами Gaz. Narod., коли говорятъ о нашихъ блошнѣахъ. Такъ примѣромъ въ 11 зѣ 1 л. м. пишутъ о выборѣ послѣ сойму въ округа Лѣбѣдь-Винники-Щирецъ, доносятъ, что "partya 'więtlojutka'" скликнула пѣсно "gryskie", где будуть зѣгнѣніи самъ, що и вѣсною передній, жиѣ падѣлію и пересѣданіемъ чрезъ Lachow — dia wodzkiej ozyi prowudowъ tak rojedane hasla, — бе пароль самъ не видѣть тѣхъ выдуманныхъ крикѣ, якъ хотѣть изъ него вмочити, и бѣ при примѣромъ, що радѣть повѣтоўствіяхъ крикѣ, якъ охотно въ апоѣ патагаївъ азажа вѣсілія (!) и отѣзкѣ онѣкъ тыхъ, котръ ему изидуютъ для власномъ призамъ". Редакторъ "Gaz. Krak." вѣдѣ даже еще памъ, коли се таиніе перекональне погтарнаго за другими зѣгнѣніями органами польскими зѣгнѣніу, жонкю переносену пѣсно противъ всякому оправедливому движению Русіи и вѣсілію ихъ власнѣмъ краю. Лучше зробили бы тѣи памъ, селѣбы самъ пересѣдчилъ, якъ то людъ рускій дружиться зъ та патагаївъ азажа вѣсілія, и чѣ лѣтство привато руководитъ тѣи, котръ яко природній брати мають обонязокъ стояти на сторожѣ свого народа. Ну, але всеже таїхъ булыбъ для насть цѣкаве познанье "Gaz. Krak.", що тога такого разумѣє онъ пѣдъ тою "naturalna bracia" и пѣдъ якъихъ правильнѣхъ булыбъ мы для свого рѣдного люду вѣсілія піенатиць!

Новій десятки можна часто побачити въ вытиесненными ческими словами: "To plati deset zlatych", що чинять самъ Чехи, котръ уразили тѣмъ дуже, що на тыхъ десяткахъ находятъ лише тексти вѣсілія и угорскій. Каса центральна казала прѣмати десятки съ позынкою штампомъ о 20,00 зѣнѣ.

Межъ вѣдѣнськими робѣтниками отѣзкѣли сими дни членія зреントона и ревизіи, а то що причина ревизіи суду краснаго въ Залівнѣбургу, где отѣзкѣло сильство противъ гдѣжкихъ проводирамъ робѣтникъ, котрое викрило много особъ межъ робѣтниками вѣдѣнськими, оставаючими въ зѣланії ческими розоруками.

Русій аматорскій театръ въ Коломыѣ отбѣралъ въ Второкъ для 10 х. м. с. р. въ честь вѣнчанія Архикапелъ Рудольфа съ бѣлѣгійскою королевою Стеванію пародиу мельодраму въ 3 актахъ И. Гушалевича п. и. "Подгорскій", съ музикою М. Вербицкаго. Представление отбуло въ аренѣ выставовѣй при улиці крикѣ.

Прибувшихъ до Вѣднія на торжество вѣнчанія Архикапелъ Рудольфа будо 165.850 осбѣ, межъ тымъ до 30.000 пѣдѣній державъ.

Подача ілюмінації въ Вѣднія слу-чилось вѣдѣнскими зѣланіїи сумій вѣнчаніїи. Двѣ жен-щины подача полного стиску пострадали житѣ, одна на мѣстціи, друга въ однѣй пинварії, где єї отесено. Кроїкъ тога зе-міордували невысѣдженій зѣланіїи 60-лѣтній старушкѣ, остаточу саму въ домѣ, користаючи въ тоге, що вѣсілій буде гдѣдни.

Совѣтниками висшого суду красного во Львовѣ землякіи именованіи совѣтникъ К. Каменській въ Львовѣ и соп. І. Струмінській въ Тернополі.

Въ Свидниці коло Краївца отѣзкѣло въ 17 (28) и. м. посвѣщеніе ковиціи Червонськимъ деканомъ п. Г. Лозинськимъ при асистѣ 6 священиковъ. Церкви таї по-будованіа заходомъ и контрактъ прїхожанъ.

